

نویسنده:
کریس بل
ترجمه:
مهرداد آزمون

دانشجوی دوره دکتری
مدیریت و برنامه‌ریزی
در تربیت بدنی

موسسه تربیت بدنی و ورزشی
دانشگاه کالیفرنیا، سانتا باربارا، کالیفرنیا، آمریکا

موسسه تربیت بدنی و ورزشی
دانشگاه کالیفرنیا، سانتا باربارا، کالیفرنیا، آمریکا

موسسه تربیت بدنی و ورزشی
دانشگاه کالیفرنیا، سانتا باربارا، کالیفرنیا، آمریکا

موسسه تربیت بدنی و ورزشی
دانشگاه کالیفرنیا، سانتا باربارا، کالیفرنیا، آمریکا

موسسه تربیت بدنی و ورزشی
دانشگاه کالیفرنیا، سانتا باربارا، کالیفرنیا، آمریکا

موسسه تربیت بدنی و ورزشی
دانشگاه کالیفرنیا، سانتا باربارا، کالیفرنیا، آمریکا

موسسه تربیت بدنی و ورزشی
دانشگاه کالیفرنیا، سانتا باربارا، کالیفرنیا، آمریکا

موسسه تربیت بدنی و ورزشی
دانشگاه کالیفرنیا، سانتا باربارا، کالیفرنیا، آمریکا

موسسه تربیت بدنی و ورزشی
دانشگاه کالیفرنیا، سانتا باربارا، کالیفرنیا، آمریکا

موسسه تربیت بدنی و ورزشی
دانشگاه کالیفرنیا، سانتا باربارا، کالیفرنیا، آمریکا

موسسه تربیت بدنی و ورزشی
دانشگاه کالیفرنیا، سانتا باربارا، کالیفرنیا، آمریکا

موسسه تربیت بدنی و ورزشی
دانشگاه کالیفرنیا، سانتا باربارا، کالیفرنیا، آمریکا

موسسه تربیت بدنی و ورزشی
دانشگاه کالیفرنیا، سانتا باربارا، کالیفرنیا، آمریکا

موسسه تربیت بدنی و ورزشی
دانشگاه کالیفرنیا، سانتا باربارا، کالیفرنیا، آمریکا

موسسه تربیت بدنی و ورزشی
دانشگاه کالیفرنیا، سانتا باربارا، کالیفرنیا، آمریکا

تربیت ورزشی

در مدرسه‌ی ابتدایی

پیشگفتار

این مقاله، جمع‌بندی دو بخش از مقاله‌ی «تربیت ورزشی» است که در ماه آوریل آغاز شد. بعد از مقدمه‌ی ویراستار مقاله‌ی اصلی، یعنی دیورا تی هیل، نویسنده‌ی آن، یعنی داریل سایلین تاپ، مدل «تربیت ورزشی» را تعریف کرده و کنار کرده‌ای آن را توضیح داده است. همچنین، کین الکساندر، اندرو نگاکارت و جین لاکمن شرح داده‌اند که مدل تربیت ورزشی در استرالیا چگونه اجرا شده و پیر هستی، برخی فایده‌های این مدل را به طور مفصّل شرح برشمرده است.

محدوده‌ی متون اصلی درس تعدیل شده‌اند تا از حضور و مشارکت همه‌ی دانش‌آموزان در فعالیت‌هایی که به طور مطلوب و مناسبی برنامه‌ریزی شده‌اند، اطمینان حاصل شود. تربیت ورزشی همچنین، نسبت به مهارت‌های اجتماعی و رهبری و عضویت در تیم، در حالیه که دانش‌آموزان نقش‌هایی مثل کاپیتان، مربی، حامل اجزایی، ثبت‌کننده‌ی امتیاز و مدیر را به عهده می‌گیرند، بیش و نگرش ایجاد می‌کند [سایلین

مدل تربیت ورزشی می‌تواند در کلاس‌های چهارم و پنجم ابتدایی برای آموزش مهارت‌های مشارکتی در ورزشی، مهارت‌هایی است که در

تاپ، ۱۹۹۴]. این مقاله برای معلمان تربیت بدنی مدرسه‌های ابتدایی که برای اولین بار واحد تربیت ورزشی را اجرا می‌کنند، حکم یک دستورالعمل و راهنما را دارد.

دانش‌آموزان ممکن است در بازی فوتبال، لاکروس تعدیل شده، یا هاکی در فصل پاییز، ژیمناستیک، حرکات آکروباستیک، بسکتبال یا ورزش‌هایی که در آن‌ها به وسیله‌ی

طور آن‌ها انتخاب خواهند شد؟ رهبران تیم‌ها چه کسانی هستند و چه طور انتخاب می‌شوند؟ چه مسؤلیت‌هایی را به عهده خواهند گرفت؟

● شکل‌ها و قالب‌های رقابت: چه طور بازی‌ها، قوانین و وسایل باید به طور مناسبی تعدیل شوند تا در ماهیت رشته‌ی ورزشی تغییر اساسی ایجاد نشود؟ دانش‌آموزان چه چیزهایی را باید بدانند تا قادر شوند، هر بازی را به طور موفقیت‌آمیزی اجرا کنند؟ دانش‌آموزان چه نقش‌های را نیز استیاد بگیرند تا بتوانند، به طور موفقیت‌آمیزی عمل کنند؟

● جوایز: چگونه می‌توان بر بازی جوانمردانه تأکید کرد و به آن جایزه و پاداش داد؟ چه روش‌هایی را برای جایزه دادن می‌توان به کار برد؟

تصمیمات تیمی

تعداد تیم‌ها: تعداد تیم‌های هر کلاس اهمیت دارد. اگر سه تیم انتخاب شده‌اند، نفرات دو تیم از سه تیم با یکدیگر بازی می‌کنند و نفرات تیم سوم، مسؤلیت‌های داوور و ثبت‌کننده‌ی امتیاز (مشتی) را برعهده می‌گیرند. چنانچه دو تیم در یک کلاس انتخاب شوند، یک نفر از هر تیم می‌تواند داوور کند. عامل دیگری که باید مورد توجه قرار گیرد، اندازه و یا تعداد نفرات هر تیم است. یک برآورد نظری خوب، متناسب بودن تعداد بازیکنان با سطح کلاسی [پیشین]. برای مثال، یک واحد درسی هاکی برای کلاس چهارم ممکن است با بازی یک در مقابل یک شروع و در پایان به یک دوره‌ی بازی چهار در مقابل چهار ختم شود.

چوبدستی خاصی ضربه زده می‌شود در زمستان، و دو میدانی در بهار شرکت کنند. بین فصل‌های ورزشی، نیم واحد‌های درسی نیز به منظور تکمیل برنامه‌ی درسی اولین بار، معلم باید ورزشی را انتخاب کند که برای دانش‌آموزان آشنا، و انجام آن آسان باشد. موضوعات و مطالب زیر می‌توانند در چنین موردی به منظور برنامه‌ریزی در واحد درسی تربیت ورزشی مورد استفاده قرار گیرند [پیشین].

● تصمیمات تیمی: چه اندازه و چه تعداد از تیم‌ها مورد نیاز هستند؟ چه

در مدرسه‌های ابتدایی، این موضوع اهمیت دارد که دانش‌آموزان انواع ورزش‌ها و فعالیت‌های جسمانی را تجربه کنند. فصل‌های تربیت ورزشی نیازمند دوره‌ی زمانی مناسبی است تا از افزایش قابل توجه تجربه‌ی دانش‌آموزان در ورزش، اطمینان حاصل شود [پیشین]. سیدین تاپ پیشنهاد می‌کند: «معلمان از بین بازی‌های تهاجمی، بازی‌هایی را انتخاب کنند که در آن‌ها، زمین تقسیم می‌شود و از انواع ورزش‌هایی هستند که طی دوران تحصیل ابتدایی در مدرسه دنبال می‌شوند. برای مثال،

چگونه می‌توان بر بازی جوانمردانه تأکید کرد و به آن جایزه و پاداش داد؟

جدول ۱. نمونه‌ای از برنامه و برگه‌ی امتیاز مربوط به ورزش فوتبال دو در مقابل دو

زمین شماره ی ۱	ردیف	نام تیم	اعضا
	۱	استرایکرزها	جین و سامی
	۲	کیکرزها	الکس و المینا
	۳	شوترها	ماریت و جان

بازی شماره ی ۱: تیم‌های یک و دو با یکدیگر بازی می‌کنند. تیم شماره ی سه وظیفه‌ی سرپرستی و اجرا را بر عهده دارد.

تیم	تعداد پاس‌ها	جمع پاس‌ها	تعداد گل‌ها	امتیاز نهایی
۱	////////	۱۰	///	۳
۲	////////	۷	//	۲

آیا کارتی به بازیکنی داده شده است؟ اگر بله، برای چه و به چه کسی؟

بازی شماره ی ۲: تیم‌های دو و سه با یکدیگر بازی می‌کنند. تیم شماره ی یک وظیفه‌ی سرپرستی و اجرا را بر عهده دارد.

تیم	تعداد پاس‌ها	جمع پاس‌ها	تعداد گل‌ها	امتیاز نهایی
۲	////	۵	//	۲
۳	////	۴	///	۳

آیا کارتی به بازیکنی داده شده است؟ اگر بله، برای چه و به چه کسی؟

بازی شماره ی ۳: تیم‌های یک و سه با یکدیگر بازی می‌کنند. تیم شماره ی دو وظیفه‌ی سرپرستی و اجرا را بر عهده دارد.

تیم	تعداد پاس‌ها	جمع پاس‌ها	تعداد گل‌ها	امتیاز نهایی
۳	////////	۱۲	////	۴
۱	////////	۷	///	۴

آیا کارتی به بازیکنی داده شده است؟ اگر بله، برای چه و به چه کسی؟

توجه به مفهوم تیم در مقابل تیم، در تنظیم فعالیت‌های مناسب، از اهمیت برخوردار است. برای مثال، سه تیم متشکل از ۹ تا ۱۰ بازیکن می‌توانند به دو مینی تیم متشکل از چهار بازیکن تبدیل یابد و با این حال، غیبت دانش‌آموزان نیز مدنظر قرار می‌گیرد. در زمین‌استیک، تعداد ایستگاه‌ها یا رویان‌ها ممکن است بر تعداد تیم‌ها بیش‌تر تأثیر بگذارد، تا بر اجراهای انفرادی عبادی و روتین. درحالتی که دانش‌آموزان حرکات زمینی، روی خوک، پارالل و تخته‌ی تعادل را کار کنند، انتخاب دو تیم روش مؤثرتری است. چنانچه تیمی دارای دو کاپیتان باشد،

هرکدام از آن‌ها می‌توانند در هر ایستگاه با نیمی از دانش‌آموزان کار کنند.

کاپیتان‌ها: دانش‌آموزان با پذیرش نقش‌هایی مثل کاپیتانی و مربیگری، فرصت‌هایی را برای تمرین رهبری به دست می‌آورند. من معمولاً برای هر تیم دو کاپیتان برمی‌گزینم. به هر حال، باید همه‌ی دانش‌آموزان این فرصت را به دست آورند که کاپیتان شوند تا رفتارهایی را که در قبال آن‌ها مسؤلیتی دارند، همراه با بازی جوانمردانه، به نمایش بگذارند. با توجه به نوع ورزش و تعداد

دانش‌آموزان با پذیرش نقش‌هایی مثل کاپیتانی و مربیگری، فرصت‌هایی را برای تمرین رهبری به دست می‌آورند

مدل‌های پذیرش نقش مسؤلاته بسیار اهمیت دارند. پذیرش مسؤلیت‌ها توسط کاپیتان‌های هر تیم ممکن است شامل وظایفی از این قبیل شوند: ارائه‌ی گزارش حضور دانش‌آموزان در کلاس و مرتب بودن لباس‌ها، هدایت فعالیت‌های گرم کردن و سرد کردن بدن، اطمینان از این که همه‌ی دانش‌آموزان تیم هم بازی دارند و گروه تشکیل داده‌اند، مرتب کردن مینی تیم‌ها، به صف کردن و به نوبت ایستادن دانش‌آموزان، کمک کردن به استقرار وسایل و تجهیزات در کلاس، و آماده

دانش‌آموزان، دستورالعمل‌های متعددی برای انتخاب کاپیتان وجود دارد. در بازی فوتبال، من دوست دارم که دانش‌آموزی را به عنوان کاپیتان انتخاب کنم این دانش‌آموز با فردی که از نظر مهارت‌هایش هنوز هم پای او نیست، تیم تشکیل می‌دهند. کاپیتان مسؤول است که خودش را به خوبی با دیگران وفق دهد.

در ورزش زمین‌استیک، یا ورزش‌های آکروباتیک، به منظور حصول اطمینان از اجرای قوانینی که تضمین‌کننده‌ی اصل ایمنی هستند،

جدول ۲. برگه‌ی ثبت امتیازات تیمی

این جدول را به طور مناسب نگهداری کنید و امتیازات مربوط به آنچه اتفاق می‌افتد را مطابق فرم ثبت کنید.

چنانچه از سومین روش استفاده شود، کاپیتان‌ها باید با معلمان در اوقات فراغت و یا قبل از شروع کلاس، ملاقات و مشورت کنند.

دستورالعمل‌های انتخاب احتمالاً چنین خواهد بود: انتخاب تعداد برابر از دختران یا پسران و توزیع برابر دانش‌آموزان ماهر در تیم‌ها. پس از این‌که تیم‌ها مشخص شدند، معلم باید فهرست

نفرات تیم‌ها را به اتفاق کاپیتان‌ها بررسی کند. اگر در خصوص انتخاب‌ها توافق وجود نداشت، آن‌ها باید با یکدیگر به طور واضح و روشن مذاکره و بحث کنند. اگر کاپیتان‌ها از قبل تیمشان را انتخاب نکرده باشند، قاعدتاً در جور کردن یک تیم برابر و مناسب دقت خواهند کرد.

وابستگی به یک تیم در خلال فصل، زمینه‌ای را برای رشد شخصیت و

مسئولیت‌پذیری فراهم می‌کند [پیشین]. کاپیتان‌ها و تیم‌ها می‌توانند، نام و نشان مناسبی را برای تیمشان انتخاب کنند و عکس تیمی بگیرند. کاپیتان‌ها و اعضای تیم‌ها می‌توانند در قراردادها و پیمان‌نامه‌هایی، مسئولیت‌ها و انتظاراتی را که از آن‌ها وجود دارد،

تیم شوترزها	تیم کیکرزها	تیم استرایکرها
جوش - کاپیتان	سو - کاپیتان	جف - کاپیتان
گلوریا - کاپیتان	باب - کاپیتان	ماری - کاپیتان
جان	الکس	سامی
مارتی	امیلیا	جین
رابرت	هریتساو	جوردن
آلیشا	سوزان	ماریا
جوی	استفان	گریک
کورت	کلی	کیم
سویچ	دان	جین مین
	اسپنس	گری

شوترزها	کیکرزها	استرایکرها	
۱۶	۱۶	۱۴	همه‌ی اعضای تیم لباس مناسب پوشیده‌اند.
۱۶	۱۵	۱۶	کاپیتان گزارش حضور اعضا را به طور دقیق تهیه کرده است.
۱۶	۱۶	۱۵	همه‌ی اعضای تیم برنامه‌ی گرم کردن بدن را به طور مناسب اجرا کرده‌اند.
۴	۵	۶	انجام وظیفه‌ی کامل
۱۶	۱۲	۱۴	تعاون و کار تیمی
۷۰	۶۷	۶۵	بازی دوره‌ای یک در مقابل یک، انجام وظیفه به عنوان عوامل اجرایی، برنده / مساوی، بازی جوانمردانه
۷۶	۶۸	۷۲	بازی دوره‌ای دو در مقابل دو، انجام وظیفه به عنوان عامل اجرایی، برنده / مساوی، بازی جوانمردانه
۶۵	۶۸	۶۲	بازی دوره‌ای چهار در مقابل چهار، انجام وظیفه به عنوان عامل اجرایی، تعداد پاس‌ها، برنده / مساوی، بازی جوانمردانه
۲۰	۱۵	۱۹	امتیاز کاپیتان‌ها
۳	۳	۳	تشکیل به موقع صف
۳۰۲	۲۸۵	۲۸۶	مجموع امتیازات

کردن زمین و محوطه برای بازی قبل از شروع کلاس. فرایند انتخاب تیم‌ها و کاپیتان‌ها می‌توانند به شکل‌های متفاوت فرایند انتخاب را اجرا کنند. هدف از انتخاب تیم این است که از رقابت برابر اطمینان حاصل کنیم [پیشین] و احتمال اجرای بهتر بازی‌های ورزشی را ارتقا دهیم.

معلمان می‌توانند، هم کاپیتان‌ها و هم تیم‌ها را انتخاب کنند. آن‌ها همچنین می‌توانند، اعضای تیم‌ها را برگزینند و اجازه دهند که اعضای تیم، بر اساس معیارهای خود، کاپیتان‌ها را انتخاب کنند. یا این‌که معلمان، کاپیتان‌ها را انتخاب می‌کنند و کاپیتان‌ها نیز اعضای تیمشان را برمی‌گزینند.

تعیین کنند. تیم‌ها باید برای خودشان محل‌های تمرینی را مشخص کنند. اعضای تیم‌ها باید فرصت‌های بسیار را به تمرین و رقابت با یکدیگر اختصاص دهند و تشویق شوند، به یکدیگر کمک کنند و نقاط قوت و ضعف یکدیگر را متناسب با سطح مهارت بشناسند و تذکر دهند.

شیوه‌های رقابت و مسابقه

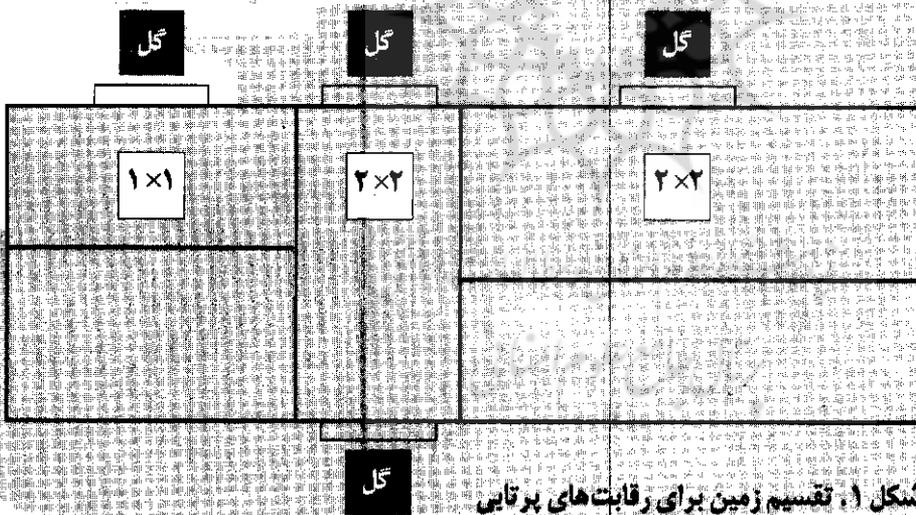
در خلال مسابقات، دانش‌آموزان دو تیم که از نظر مهارتی در یک سطح قرار دارند، با یکدیگر به رقابت می‌پردازند. معلم برای اطمینان از این که دانش‌آموزان هم‌سطح از نظر مهارت، با یکدیگر رقابت خواهند کرد، می‌تواند مسابقه‌ای را برنامه‌ریزی کند. در صورت نیاز، دانش‌آموزان با کمک یکدیگر می‌توانند، سطح بازی را تعیین کنند. کاپیتان‌ها در خصوص حفظ و نگهداری اطلاعات تیم مسئول هستند. این احتمال نیز وجود دارد که دانش‌آموزان نخواهند، خودشان حریفانشان را انتخاب کنند. بر اساس اظهار نظر گراهام، «کودکان تمایل دارند که هم‌بازی یا گروهشان را متناسب با سطح توانایی خودشان انتخاب کنند.» [۳۵: ۱۹۹۲] تا این که بازی خوبی اجرا شود.

همه‌ی بازی‌ها با علامت و وقت نگهدار و یا صدای سوت معلم شروع می‌شوند و پایان می‌یابند. پس از این که یک دوره بازی انجام شد، داور آن را بررسی می‌کند بازیکنان با یکدیگر دست می‌دهند و جدول بازی‌ها را برای بازی بعدی بررسی می‌کنند. برگه‌های ثبت امتیازات (جدول ۱) برای ارزیابی افراد و تیم‌ها، منبع معتری محسوب می‌شوند. همه‌ی

دانش‌آموزان برای بازی و مدیریت کردن در خلال رقابت، فرصتی خواهند داشت و هیچ دانش‌آموز و تیمی از انجام این فعالیت‌ها حذف نخواهد شد.

بازی یک در مقابل یک: برای کلاس چهارمی‌های دوره‌ی ابتدایی، در یک فصل از ورزش فوتبال، با گذشت زمان بازی‌ها کم‌کم مشکل‌تر می‌شوند. در بازی یک در مقابل یک که در یک نیمه از زمین بازی انجام می‌شود، مهارت‌های بنیادی تهاجمی را می‌توان به نمایش گذاشت. همچنین، دفاع از دروازه یا دریبل کردن و حفظ و کنترل توپی که به طرف دروازه شوت شده است نیز می‌تواند به نمایش درآید. زمین بازی فوتبال را

حداکثری همه‌ی بازیکنان و عوامل اجرایی است. بازی دو در مقابل دو: با افزایش تعداد لغزات شرکت‌کننده در بازی، بازی نیز مشکل‌تر می‌شود. یک بازی دو در مقابل یک (برای مثال دو بازیکن مهاجم در مقابل یک مدافع)، می‌تواند موجب پیشرفت در مهارت پاس دادن به هم‌بازی قرار گرفته در موقعیت بهتر (برای کسب امتیاز) بشود. بازی دو در مقابل دو، موقعیت بسیار خوبی را برای تفهیم و اجرای مفهوم حرکت و جاگیری (فضاسازی) به منظور دریافت پاس و درگیری (یک در مقابل یک) فراهم می‌آورد. زمین فوتبال را همانند شکل ۱ می‌توان برای اجرای بازی‌های پرتابی (مثل بیس بال) آماده

شکل ۱. تقسیم زمین برای رقابت‌های پرتابی

کرد که در هر منطقه‌ی آن، دو تیم دو نفری و سه تا پنج نفر عامل اجرایی (داور، منتشی و خط نگهدار) به فعالیت مشغول خواهند شد. در این بازی، به تعداد پاس‌ها و گل‌ها امتیاز تعلق می‌گیرد. فرم دیگر برای بازی دو در مقابل دو آن است که تیم‌های دو نفری شامل یک مهاجم و یک مدافع

می‌توان به هشت منطقه‌ی کوچک‌تر برای بازی تقسیم کرد و دو هر ناحیه، دو بازیکن و دو تا سه عامل اجرایی (داور و منتشی یا ثبت‌کننده‌ی امتیازات) می‌توانند به فعالیت مشغول شوند. زمان بازی در چنین شرایطی حداکثر سه دقیقه، و وجه مشخصه‌ی این بازی، فعالیت و مشارکت

در خلال مسابقات، دانش‌آموزان دو تیم که از نظر مهارتی در یک سطح قرار دارند با یکدیگر به رقابت می‌پردازند

در مدل تربیتی ورزشی، تیم‌ها می‌توانند حتی در ایام تعطیل یا اوقات فراغت هم بازی‌ها را اجرا کنند

باشند و یا یک مهاجم و یک دروازه‌بان که هر سه دقیقه جایشان با یکدیگر عوض می‌شود. بازی سه در مقابل سه: یک تیم با دو مهاجم و یک مدافع می‌تواند بهترین نمایش را برای مفهوم جاگیری در بازی، در شرایطی که تاکتیک‌های دفاعی و تهاجمی به مرور مشکل‌تر و دخالت توانایی‌ها و شایستگی‌ها

را بر عهده دارند. بازی چهار در مقابل چهار را می‌توان در یک تیمی زمین بازی فوتبال اجرا کرد. در این نوع از بازی، تیمی از فقرات هر تیم به نوبت وارد بازی می‌شوند و فرصت بازی در پست‌های دفاعی و تهاجمی را برای حداقل دو وقت از سه وقت پنج دقیقه‌ای بازی، پیدا می‌کنند.

رشته‌ی ورزشی و نمایش حرکات آکروباتیک.

اجرای مجدد رقابت

در مدل تربیتی ورزشی، تیم‌ها می‌توانند حتی در ایام تعطیل یا اوقات فراغت هم بازی‌ها را اجرا کنند. چنانچه دانش‌آموزان «خودمدیریتی» را فرا گرفته باشند، می‌توانند یک فوق برنامه را برای اتمام بعد از فصل تنظیم کنند و یا می‌توانند رقابت‌های کلاسی را در ایام تعطیل به اجرا در آورند. البته این فعالیت‌ها زمانی شدنی خواهند بود که آن‌ها از هر نظر آمادگی و برای پذیرش چنین مسئولیت‌هایی تمایل داشته باشند، تیم‌های کلاسی می‌توانند با یکدیگر بازی، و برای یکدیگر داوری کنند و یا با تیم‌های سایر کلاس‌ها به رقابت بپردازند. یا این که دانش‌آموزان می‌توانند تیم‌های جدیدی تشکیل دهند و به شکل تورنمنت دوره‌ای، در اوقات بعد از ظهر (در صورتی که صبح‌ها مدرسه دایر باشد) با یکدیگر رقابت کنند.

اگرچه بسیاری از معلمان تربیت بدنی از این که بین دانش‌آموزان مسابقه برگزار کنند، بیزار و بی‌میل هستند، رقابت در مدل تربیت ورزشی آشکارا مبین ایده‌ی المپیک است، دور هم جمع شدن برای جشن و شادمانی، استمرار بازی جوانمردانه در حد مطلوب، و تکریم حریفان، این روش توسعه یافته‌ی رقابتی در مدل تربیت ورزشی، روحیه‌ی ورزشکاری را تقویت می‌کند. معلمان باید بیش‌تر بر اهمیت توسعه و تقویت خوب بازی کردن، تأکید داشته باشند تا بر برنده شدن [سایدن تاپ، ۱۹۹۴]. با چنین روشی می‌توان بازی‌هایی را به

رویداد نهایی

از رویدادها و مراسم شاد هم می‌توان به عنوان فعالیت‌های پایانی و نهایی در رشته‌های ورزشی بهره گرفت؛ برای مثال، رقابت در سطح اول دوومیدانی، رقابت‌های پایانی در رشته‌ی ژیمناستیک که هر ژیمناست برای کسب امتیاز برای تیم خودش به اجرای حرکات مین‌پردازد، و یا اجرای حرکات گروهی در رقابت‌های

بیش‌تر می‌شود، فراهم آورد. بازی چهار در مقابل چهار: بازی چهار در مقابل چهار را می‌توان یک رقابت در حد کمال نامید. در این روش، کاپیتان‌های هر تیم مسئولیت هدایت، و رهبری و جمع و جور کردن دو مهاجم و دو مدافع، یا دو مهاجم، یک دروازه‌بان و یک مدافع

..... زیر نویس
1. sport education

..... منبع
Bell, Chris. "Sport Education in the Elementary School". JOPERD. VOL. 69. No. 5. May/June 1998.

..... منابع مقاله

1. Carlson, T (1995). Now I think I can. the reaction of eight low skilled students to sport education. A CHPER Healthy lifestyles journal, 42 (4), 6-8.
2. Hastie, p. (1995). student role involvement during a unit of sport education journal of teaching in physical education. 16 (1), 88-103.
3. Grant, b. (1992). integrating sport into the physical education curriculum in New Zealand secondary schools. Quest, 44 (3). 304-316.
4. Sidontop, D. (1981). Physical education: introductory analysis (3rd). Dubuque, IA: Wm. C. Brown.
5. (1991). Sport education: Developing teaching skills in physical education (3rd ed.). Mountain Vive, CA: Mayfield.
6. (1994). Sport education: quality P. E through positive sport experiences. Champaign, IL: Human kinetics publisher.
7. (1998). Sport education: What is sport education and how does it work? Joperd. April 1998. Vol 69. No. 4.

منصفانه با اعضای تیمش رفتار کرده است، جایزه ای دریافت کنند. برای همکاری های تیمی بر اساس امتیازات کسب شده نیز می توان جایزه ای تعیین کرد (جدول ۲). امتیازات تیمی به اعمالی مثل نمایش بازی جوانمردانه توسط اعضای تیم، یا پیروی از رسوم ورزشکاری مثل دست دادن با یکدیگر پس از پایان مسابقه، تعلق می گیرند. در آغاز واحد درسی تربیت ورزشی در ابتدای سال، تیم ها از امتیازاتی که می توانند به دست آورند و از چگونگی پیروزی یا شکست در مقابل حریفان، مطلع می شوند. علاوه بر بازی جوانمردانه، مواردی مثل: بازی کردن، داوری کردن، بردها، تمرین تیمی، انجام وظیفه در زمان خاص، کار گروهی و تیمی، مشارکت، گرم کردن بدن توسط همه ی اعضای تیم به طور صحیح، یکدست بودن لباس اعضای تیم، به صف کردن به موقع تیم توسط کاپیتان ها، انجام تکالیفی که برای منزل تعیین شده اند، همکاری کاپیتان ها در اول صبح و... از جمله موارد مهمی تلقی می شوند که به آن ها امتیاز تعلق خواهد گرفت. همچنین به رفتارهایی که از نظر معلم مهم و ارزشمند تلقی می شوند، امتیاز تعلق می گیرد و این امتیازات در طول یک فصل با یکدیگر جمع می شوند. جایزه ی مربوط به تعاون و کار تیمی، به تیمی که بیشترین امتیاز کار تیمی را کسب کرده و یا تیمی که امتیاز مجموع بالاتری را در یک کلاس به دست آورده است، تعلق خواهد گرفت. این پیشنهادهای با نیازهای فردی دانش آموزان و مدرسه سازگار هستند و می توانند به ایجاد یک برنامه ی تربیت ورزشی موفق کمک کنند.

صحبت کند، با صدای آرام این تقاضا را مطرح می کند. اگر داور به او بگوید، دیده است که توپ بیرون از خط بوده، در این صورت موضوع فیصله می یابد. ولی اگر داور بگوید که توپ روی خط بوده است، در این صورت بازیکن متقاضی تایم اوت، قانونی مربوط به اوت را توضیح می دهد. اگر داور شک داشته باشد، به کتاب قانون مراجعه می شود. اگر داور در خصوص موضوع به نتیجه ی قطعی و قانع کننده نرسد، معلم را فرا می خواند و موضوع را با ایشان مطرح می کند. هنگامی که دانش آموزان با مدیریت خودشان به توافق رسیدند، بازی با یک دراپ بال ادامه می یابد. در کلاس درس، هر موقعیتی یک موقعیت یادگیری است و هر دانش آموزی می تواند یک معلم باشد.

جوایز

برای دانش آموزان دوره ی ابتدایی، جایزه یک انگیزه ی عالی محسوب می شود. در تربیت ورزشی، «ارزش های بازی منصفانه و رقابت سالم و برابر را باید به خوبی و به طور ویژه آموزش داد، قاطعانه انتقال داد و از آن ها حمایت و دفاع کرد» [پیشین]. در کلاس های من، جوایز «ورزش پسندیده» به دانش آموزی از هر تیم اهدا می شود که الگو و سرمشق بازی منصفانه باشد. این جایزه می تواند به وسیله ی معلم یا کاپیتان ها، و یا از طریق رأی گیری از دانش آموزان کلاس، تعیین شود. روزنامه ی محلی ما نیز می تواند عکسی از «بازی های پسندیده» چاپ کند.

کاپیتان ها این فرصت را دارند که به خاطر خدمت در نقش مسؤولی که

کار گرفت که همه ی دانش آموزان با هر سطح از مهارت بتوانند آن را همچنین با موفقیت اجرا، و در رقابت های طی فصل شرکت کنند. اعضای تیم تشویق و ترغیب می شوند، در هنگام پذیرش نقش مربی از یکدیگر حمایت کنند.

دانش آموزان باید به استفاده از یادگیری مشارکتی ترغیب شوند تا دانش و مهارت های اعضای تیمشان در رابطه با کلیه ی نقش ها تقویت شود. در خلال تمرینات تیمی، نقش هایی مثل داوری و منشی گری یا آمارگیری تمرین می شوند. هنگامی که دانش آموزان در وقیعت های داوری قرار می گیرند، نسبت به بازی غیر منصفانه و غیرایمن بهتر شناخت پیدا می کنند. در بازی فوتبال، داوران می توانند به بازیکن خاطی کارت زرد یا قرمز بدهند. در بسکتبال، داوران نوع خطا را اعلام می کنند. و در هاکی، داور بازیکن خاطی را به محوطه ی پنالتی می فرستد. قوانین و دستورالعمل ها باید بر بازی منصفانه تأکید داشته باشند. و در برگیرنده ی این موضوع باشند که در چه حالت و چه مواقعی، داور بازی را متوقف کند.

در کلاس های من، اگر یک مشکل داوری پیش بیاید، دانش آموزان مجازند که درخواست توقف بازی را مطرح کنند، اما حق ندارند در خصوص آنچه که داور دیده است، بحث کنند. چنین برخوردی بر این موضوع تأکید دارد که عوامل اجرایی (داور، وقت نگهدار و...) بی طرف و منصف هستند و آنچه را که می بینند، اعلام می کنند. بنابراین، چنانچه در بازی فوتبال بازیکنی تقاضای تایم اوت داشته باشد تا در خصوص خارج شدن توپ از زمین